

Περὶ τοῦ φαρμάκου τοῦ Κώχ, ἐξεφράσθη καὶ πάλιν ὁ καθηγητὴς B. Fränkel ἐν τῷ «Γερμανικῷ ἱατρικῷ περιοδικῷ» ὡς ἑξῆς: «Ἐχω τὴν στερεὰν πεποίθησιν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Κώχ ἐξευρεθὲν φάρμακον ἀποτελεῖ ὡσαύτως ἐν θεραπευτικῶν μέσων κατὰ τῆς φυματιώσεως καὶ εἶνε μόνον ζήτημα χρόνου ἢ γενικῇ αὐτοῦ ἀναγνώρισίς ὡς τοιοῦτου ἱατρικοῦ μέσου. Εἰς περιπτώσεις μὴ προκεχωρηκυίας φθίσεως τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν πνευμόνων δυνάμεθα διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ ἐπιτύχωμεν τῆς ποθομένης θεραπείας. Παρακαλῶ ὅμως νὰ μὴ με παρεννοήσετε· οὐδαμῶς ἀποφαίνομαι περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι γενικῆς ὁλων τῶν φθισικῶν σωτηρίας. Τούναντίον, πιστεύω ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ φθίσις τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ λάρυγγος θὰ ἐπιφέρῃ θανάτους. Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ ἔχῃ εἰσέτι ἱκανὰς δυνάμεις ὥπως ὑποφύρῃ ἀκινδύνως τὴν διὰ τοῦ φαρμάκου τοῦ Κώχ ἐξεγειρομένην ἐν τῷ ὁργανισμῷ ἀναστάτῳσιν· ὀφείλομεν δὲ νὰ μὴ κἀμνωμεν χρῆσιν τοῦ φαρμάκου, ὅταν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ ἀσθενὴς δὲν ἔχει πλέον τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις ὥπως ἀντιστῇ πρὸς τὴν ἀναστάτῳσιν ταύτην.

«Λαρυγγοσκοπικὸν παράδοξον» παρετήρησεν ἐσχάτως ἱατρός τις εἰς τινὰ γυναῖκα μεσαιᾶς ἡλικίας, ἐκτάκτως ἰσχυρῆς, καὶ πασχούσης ἐκ καρκινώματος ἢ φυματιώσεως τοῦ λάρυγγος. Ὁ ἱατρός ἐξήγαγε τὴν ἀσθενὴ διὰ τοῦ λαρυγγοσκοπίου καὶ αἰφνης, πρὸς μεγίστην τοῦ ἐκπληξίν, ἀνεκάλυψεν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῆς τεχνιτὴν ὁδοντοστοιχίαν, ἣτις διέμενε ἐκεῖ στερεῶς ἐνηρμοσμένη ἀπὸ 22 μηνῶν! Ἡ γυνὴ διηγῆθη ὅτι κατὰ τινὰ νύκτα πρὸ 22 μηνῶν εἶχε πᾶσιν ἰσχυρὸν ἔμετον, ὅτε δὲ ἀπεξηγήσε τὴν τεχνιτὴν ὁδοντοστοιχίαν, ἐνόμισεν ὅτι τὴν εἶχε χάσῃ καὶ οὐδαμῶς ὑπώπτευσεν ὅτι ἐπίσκετο ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῆς. Ἐκτοτε ὑπέφερε δυνατόν πόνον καὶ ἐνοχλήσεις κατὰ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κατάποσιν. Ὁ ἱατρός ἐξήγαγε μετὰ πολλῆς δυσκολίας τὴν ὁδοντοστοιχίαν καὶ ἡ γυνὴ ἀνέλαβε μετ' οὐ πολὺ τὰς δυνάμεις τῆς.

Ὁ διάσημος Δανὸς μελοποιὸς Niels-Wilhelm Gade ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Κοπεγχάγῃ, καὶ ὅτω ἀπώλεσθαι ὁ πρῶτανις τῶν μουσουργῶν τῆς νῦν ἰσχυροῦς σκανδιναβικῆς σχολῆς, ἥτις λαμβάνει ἀρμένως τὸ ἐθνικὸν στοιχεῖον ὡς βάσιν τῶν μουσικῶν αὐτῆς ποιήσεων. Ὁ Gade ἐπὶ μακρὸν χρόνον διατελέσας ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Mendelssohn παρηκολοῦθει πάντοτε ἐν ταῖς μουσικαῖς αὐτοῦ συνθέσεσι τοὺς τρόπους τοῦ διδασκάλου τούτου, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπηρεάζεται καθόλου ἢ ἰδίᾳ αὐτοῦ πρωτοτυπία, ἐν ἣ ἐπικρατεῖ ἡ σκανδιναβικὴ σοβαρότης καὶ ἡ κατῆφεια τῶν βορείων κλιμάτων. Ὁ Gade ἦτο καὶ ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ἐν Κοπεγχάγῃ κονσερβατορίου καὶ ὁ πρῶτος προαγαγὼν εἰς μεγάλην προκοπὴν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τὴν μουσικὴν τέχνην. Ὁ Gade ἐγεννήθη τῷ 1817 ἐν Κοπεγχάγῃ, τῷ δὲ 1843 μετέβη εἰς Λειψίαν, ἐνθα ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ Μενδελσώβου καὶ διηρθύνε μετ' αὐτοῦ τὰς ἐν τῇ μουσικῇ σχολῇ (Gewandhaus) ἐκτελούμενας συναυλίας. Τῷ 1848 ἐπέστρεψεν εἰς Κοπεγχάγην ἐνθα, ὡς ἐρρήθη, ἱδρυσεν τῷ 1865 τὴν αὐτόθι ἀκμάζουσαν ἤδη μουσικὴν σχολήν, ἥς διετέλεσε μέχρις ἐσχάτων διευθυντής.

Τὸ νεώτατον δρᾶμα «Hedda Gabler» τοῦ Ibsen θὰ παρασταθῇ προσεχῶς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Δέσσιγγ ἐν Βερολίνῳ.

Τὸ νεώτατον δρᾶμα «Obstacle» τοῦ Alphonse Daudet (ἐρωτικῆς συγκινητικῆς ὑποθέσεως, ἐνθα ἡ εὐδαιμονία τῶν ἐρῶντων φαίνεται πρὸς στιγμὴν σοβαρῶς ἀπειλούμενη ὑπὸ τοῦ ἐτέρωθεν χάριν κερδοσκοπίας ὑποθαλασπομένου φόβου τῆς κληρονομικότητος τῆς παραφροσύνης) παρεστάθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις μετὰ λαμπροτάτης ἐπιτυχίας.

Τὰ ἐπιτραπέζια σκευὴ τῆς Βασιλείσης τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας, ἀτινα φυλάσσονται ἐντὸς δύο μεγάλων δωματίων με σιδηροῦς τοίχους, ἔχουσιν ἀξίαν δύο περίπου ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν. Μεταξὺ τῶν σκευῶν τούτων εὐρίσκονται καὶ τὰ δι' ἑκατὸν τριάκοντα δαιτυμόνας ἀρκοῦντα ὀλόχρυσά σκευὴ τοῦ Γεωργίου Δ', εἰς τὰ ὁποῖα συγκαταλέγεται καὶ μέγα τι ἀγγεῖον χρησιμεῖον πρὸς ἀπόψυξιν τοῦ καμπανίτου καὶ ἔχον κρυσταλλίνους τοίχους, τοσαύτην δὲ χωρητικότητα, ὥστε δύο ἄνδρες θὰ ἠδύναντο ἐν αὐτῷ νὰ λαμβάνωσι συγχρόνως τὸ λουτρόν των. Πολυάρθμα σκευὴ ἀνάγονται εἰς τοὺς χρόνους τῆς μεγάλης Ἑλισάβετ, ἐξάσια ἀριστοτεχνήματα ἐξ Ἰνδιῶν, Σινικῆς καὶ Βίρμας. Ἐν ἐκ τῶν σπανιωτάτων εἶνε καὶ ἐν κυάδιον τοῦ καφέ, ὅπερ ἀνήκε εἰς Κάρολον τὸν δωδέκατον τῆς Σουηδίας, πολυτιμώτατος δὲ καὶ εἰς χρυσοῦς ταῶς τοῦ Γεωργίου Γ', ἀξίας 40 000 λιρῶν στερλινῶν, ὀλόκληρος ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένος καὶ πυκνότατα ἐστολισμένος με μαργαρίτας, σμαράγδους, ἀδάμαντας καὶ ρουμπίνια. Τριάκοντα δωδεκάδες λοπάδων ἐκ τῶν χρόνων Γεωργίου τοῦ τετάρτου ἔχουσι μεταλλικὴν ἀξίαν (ἀνευ τῆς τεχνικῆς αὐτῶν κατεργασίας) 10 000 λιρῶν στερλινῶν. Οἱ τοῖχοι τῶν θησαυρῶν εἶναι κεκαλυμμένοι με ὅπλα μεγίστης καλλιτεχνικῆς ἀξίας.

Ὁ πρίγκηψ Βίσαρκ ἐργάζεται μετὰ τοῦ Λόδαρ Βούχερ καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοῦ γραμματέως Δρ. Χρυσάνδρου μετὰ μεγάλης σπουδῆς πρὸς συγγραφήν τῶν ἀπομνημονευμάτων του, ἀτινα μέχρι τοῦδε ἔχουν λάβῃ σημαντικὰς διαστάσεις, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἀπαιτοῦσιν εἰσέτι πολὺν χρόνον καὶ πολλὴν ἐργασίαν μέχρις οὐ τελειωθῶσιν.

Νέον περιοδικόν. Ἐν Παρισίοις ἤρξατο ἐκδιδόμενον νέον φύλλον «La guerre aux abus» (Ἡ καταπολέμησις τῶν καταχρήσεων), τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἔχει μόνιμον Σύνταξιν. Οἱ συνεργάται τοῦ φύλλου εἶναι πάντες οἰοῦντες, οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν κατάρτησιν οἷας δὴποτε καταχρήσεως, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ ἀγοράζωσι πρὸς 25 λεπτὰ ἑκάστον τόσα ἀντίτυπα, ὅσας γραμμὰς περιέχει τὸ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστελλόμενον ἄρθρον. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἀποφεύγεται πᾶσα ἀνοήσις διεξοδικότης καὶ περιτολογία.

Ὁ Ἰωσήφ Βέρδης (Guiseppe Verdi) διατρίβει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν Ἀγάτᾳ παρὰ τῷ Πανόρμῳ ἀσχολούμενος περὶ τὴν μελοποίησιν νέου ἔργου, ὅπερ θὰ λάβῃ τὴν ἰδιόρρυθμον μορφήν δραματικοῦ μελοδράματος. Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου θὰ εἶνε «ὁ Βασιλεὺς Ἀἴρ», συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Arrigo Boito ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁμωνύμου δράματος τοῦ Σαίξπηρου. Ὁ Βέρδης παρήτησεν ἤδη τὸ σχέδιόν του τῆς μελοποιήσεως τοῦ σαιξπηρείου δράματος «Ρωμαιοὶ καὶ Τουλιάς».

Νέα πανεπιστημιακὴ σχολή. Ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Γενούης κατηρτίσθη νέα τις καὶ ὅλως ἰδιόρρυθμος σχολή, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀναγκαίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν περιηγητῶν, ἐπισκεπτομένων μεμακρυσμένας χώρας καὶ ἐπιθυμούντων νὰ πορίζωνται διαρκὴ καὶ μόνιμον ὠφέλειαν ἐκ τῶν πολυδαπάνων αὐτῶν περιηγήσεων. Πρὸς τοῦτο οἱ φοιτῆται τῆς σχολῆς ταύτης διδάσκονται τοπογραφίαν, μετεωρολογίαν, κλιματολογίαν, γεωγραφίαν, ἔθνογραφίαν, γαιολογίαν, παλαιοντολογίαν, ζωολογίαν, συγκριτικὴν ἀνατομίαν, ἀνθρωπολογίαν, βοτανικὴν, φυσικὴν, ὄρυκτολογίαν, πρακτικὴν ὑγιεινὴν, καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, ὅσοι εἶναι ἀναγκαῖοι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς σχολῆς, μὴ ἐξαιρουμένης μηδὲ τῆς πρακτικῆς ἐκμαθήσεως τῆς φωτογραφικῆς τέχνης. Οἱ φοιτῆται τῆς σχολῆς ταύτης εἶναι ἀπληλαγμένοι τῆς πληρωμῆς διδάκτρων, μόνον δὲ διὰ τὴν ἐγγραφήν πληρώνουσιν 20 φράγκα.